

Alppt. ^{flin} J. Torpans Myggen
av ^{efter} Carl Gustaf Carlsson
Käresta, Fureby
Kronobergs län

Anmärkingar:

J. 1830. Väre blåt tala om
historien som är riktigt
sanna.

C. J. C.

57. I min ungdom arbetade jag på en
kambygge. Vi arbetare lönade oss, men det
natterna igår. Snickaren och hantveraren
under kammen alldeles som om någon lön
på att göra kuggar på hjulen.

58. I första kam län: Fureby med namn
en Thomasväskan. Det som det var stann-
nade kammen, fast det fanns gata ^{en} väskan.
De två och utgången var i hjulhuset, och där
såg han en liten gulbe i röd väsk. Han hade
satt axeln med kambygget, och därför stod
kammen. "Jag ska väl lossa av dig det", sa
utgången och fällde ner kammen. Sen
var det inte mer makt i den väskan.

Uppt. av C. G. Carlsson

Anmärkingar:

efter J. torparen Nygren

J. 1838 i Ljösås, Småland

i Sunneby socken

Kongäld Kronobugs län

59. En soldat som hette Rolig, var ute i skogen
en kväll. Då mötte han skogsmannen som såg ut som
en obeskrivligt gammal flicka - "Jag är okam-
mad(er) och ingen otvättad(er) minner mig i
kväll", sa han som han sprang förbi. Rolig gick
vidan och träffade en ryttare, som de kalla
Olin och som ska bo i en by i Åre socken.
Han red på en svart häst i sken till soldaten:
"Har du sett någon kvinna för mig" - jo men det
hade han, minste soldaten. - "Vad sa hon då?" -
"Jag är okamrad(er) och ingen otvättad(er)
minner mig i kväll" - "Jaså", sa Olin, "och ska
du ha!" Då spottade han sig i handen, gned
sig i ansiktet och redade till häst med
handen. Så satte han av i sprangsträck igen.
Efter några minuter hörde Rolig en skatt, som snällt
och inte 10 sekunder därefter kom Olin susan-
de tillbaka och hade då med sig skog-
smannen hängande död på ören halsbryggan.

Uppt. av C. J. Carlson

Anmärkingar:

efter J. Torparen
Nils Myrman

J. 1830: Ljösås

i Furuley socken,
Kronob. län

60. I min barndom hade folk mycket
därighet för sig. Så minns jag, hur jag om-
då de skulle ut för en mjölka hade
täljbass (en stor kniv) och ullsål med
61. i byttan. Och var gång vi badade brukade
vi lägga en kniv i vattnet, fast jag
inte vet, vad det egentligen var för
mening med det.
62. Så gammalt det stämmer in: P.
en karing som brukade gå ut om
kvällarna och sätta sig på en styngsting
och skrika: "Så långt som stettarpsid
hans ska allt sangke komma i
min bytta. Iva drängen hörde en gång
detta och sköto på henne med salt."

Uppt. av Carl Johan Carlsson

Anmärkningar:

efter f. torparen Nils Nygren f. 1830 i Ljosa

i Kåresta, Sunne socken,
Kronobergs län

63. En gång såg jag en bonde, som hade varit till Guss med en ko och stod och kommit hem till gården var en drog upprest genom vitken kon drevt några varv. Vid dörren till lagården stod gäddskinnan och innan kon släpptes in, slog hon kon i ändan med ett par skinnbyxor, och sen gickade hon hem med man'ens kläpp, som hade en gul mässingoknapp i övre ändan.

64. Min far var en gång ute i skogen och såg skogssnuran. Han satte sig på en stupa och läste boken vid och i skogen, så och han hälsar.

Uppt. av Carl Johan Carlsson

Anmärkningar:

efter f. torparen Nils Myrman

f. 1830 i Ljersås.

i Kåre, Dureby socken,
Kronobergs län

65. Då jag tjänade dräng i min ungdom, varo jagoma och jag en dag samman komma. Då fring de ^{tre} gamla drängarna för sig, att de skulle dra av mig besökna. Och de försökte, men jag strötade förstås igen. Men åter att jag vet hur det gick till, fick jag då en stor knäta under högra armen. Jag hade den länge, men som den inte ville gå bort, sökte jag söka på Karlslund (Härnäs). Men i början begynde han sig inte om mig alls. "Du hade inte hos drängarna att göra", sa han. ^{Som han vidat att jag} Och där fick jag sitta hela dagen utan att han begynde någon att undersöka mig. Först sen i vård i honom sått myggen bränntvin, undersökt han mig och skrev recept, för vilket han tog tolvshilling. Och jag blev bra, så det var en bra doktare.

Sin klockskäp hade han fått genom en svartkonstare, som han hittat, då man var en gammal kyrka. Då han tjänade på Bergslags dag där en häst, denna bad han ^{gäp} att få, och så skänkte han upp den i studien, där.

Uppt. av Carl Gustaf Carlsson

Anmärkingar:

efter f. torparen Mik. Skjerve f. 1830 i Ljåsås

i Kåre, Lureby

Kronobergs län Småland Konga län
Furubergs län

66. En kväll körde vi hem en katt säte i
fästugan och skulle förfärligt. Då vi öppnade
dörren, for han in som ett skatt och satte
sig under bordet. Han ville inte ut igen,
fast vi schasade på honom, han körp
under sängen, men till sist körde vi ut
honom med en brandtåke. Då lade han
benen på ryggen och sprang, men rätt
som det var, for han rätt upp i luften
med ett färligt skrik, så vi voro säkra på
att han själv tog honom. Ja, det var det
underligt, jag någonsin varit med om.
Och sant är det, för vi voro tre, som sågo
det